

סדר הנחת תפילהין

אף על פי שיכולים להניח תפילין במשך כל היום כולם ומנץ החמה, או עלות השחר, עד צאת המכוברים או שקיית החמה), הרי הזמן המוחבר להנחת תפילין הוא בזמנו תפילה שחരית, כמו מג' ישראל שמנוחים תפילין ומופלים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח).

ואהבת את יי אלהיך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל
מאךך. והוא תדברם האללה, אשר אני מצוק
היום, על לבך. ושוננתם לבנייך ודרבתם בם, בשבקתך בבייך
ובבלתקך בדרךך ובשכובך ובគויה. וקשותם לאות על ידה,
והיו לטפחת בין עיניך. וכתבתם על מזוות ביהך ובשעריך.
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוקה
אתכם הימים, לאחבה אותה יי אלהיכם ולעבדו, בכל
לבבכם ובכל נפשכם. ונתחי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלוכ'ך, ואספה דגאנך ותירשיך ויצחהך. ונתחי עשב בשדך
לבחמותך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פון יפתח לבבכם,
וסרתם ועבדתם אליהם אחרים והשתתקותם להם. ותירה
אף יי בכם ועצר את דשימים ולא היה קטר והארמה לא
תנתן את בוללה, ואברמתם מהרה מעל הארץ הטעבה אשר יי
נתן לכם. ושמחתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם,
וקשותם אתם לאות על ירכם והוא לטפחת בין עיניכם.
ולמפרקתם אתם את בניכם לדרבם בם, בשבקתך בבייך
ובבלתקך בדרךך ובשכובך ובគויה. וכתבתם על מזוות ביהך
ובשעריך, למפני ירבו ימיכם ומי בנים על האדמה אשר
נשבע יי לאכטיכם לחתת להם, כי ימי השמים על הארץ.
ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרות
אליהם ועשוי להם ציצית על פנפי בגדיהם לדרכם,
ונתנו על ציצת הבננה, פטיל תכלת. והיה לכם לציצית,
וראיתם אותו, וזכרתם את כל מצותי יי, ועשיתם אותם ולא
תרתוו אחריו לבבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זים
אחריהם. למפני תופרו ועשיותם את כל מצותי, והייתם
קדושים לאלהיכם. אני יי אלהיכם, אשר הוציאתי אתכם,
מארץ מצרים לחיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם (אני יי
אללהיכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

הרייני מקבל עלי מצות עשו של ואהבת לרעך במויך
מצוה להתפלל בתפילהין את כל תפילה שחורת כל שישור תהלים כפי שמתחלק
למי החודש.

יהי רצון מלגניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית
המקדש במרה בימינו, ותן חלכנו בתורתך.
אך צדיקים יזרו לשמך ישבו ישראל ודר:

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסוח והמודה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה' הניצב עליו:
МОודה אני לפניה, מלך חי וקום שהחותרת بي נשמתי
ב⌘מלה. רבבה אמונהך.

מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צורך ליהור בה מאד ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיבורך.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
ונזינו על דבריו תורה:

והערכ נא יי אלהינו אהידכוי תורה בפינו, וכי
כל-עמק בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו,
צאצאי כל-עמק בית ישראל, בלוינו יודעי שמקד ולומר
תורתך לשמה. ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מכל
העמים ומתנו לנו את תורה. ברוך אתה יי, נתנו
התורה:

ויבגר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהן ואל-בנוי
לאמר מה תברכו את-بني ישראל אמר לו להם:
יברך יהוה וישمرך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא
יהוה פניו אליך ווישם לך שלום:
וישמו את-שמי על-بني ישראל ואני אבריכם:

ברכות הנחת תפילין

הברכה הראשונה, (באמרתה מכוננים הן על התפילהין של יד והן על התפילהן של ראש) נאמרת לפני הידוק הרצואה על שדי הקיבורות של היד השמאלית (איסר, הכותב ביד שמאל מניה את התפילהן על יד ימין) באופן שתפילהין נוטות לעבר הגוף.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
ונזינו להניח תפילין:

הברכה השנייה נאמרת (רק אם דבר בין הנחת תפילין של-ידי לשידר-ראש) לפני הידוק הרצואה על הראש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
ונזינו על מצות תפילין:

קריאת שם

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל ידה, כן או בת - גם קפני קנים - וגם המברירים יהוה סידור (תפילה) פרט משלה - לומר תפילה לחשם, חוקש - חמשה חמיש תורה (או ספר אחר של תורה) משלה למלוד בו כל יום תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלה - שלתוכה נצון צדקה (לבר משבת ויום טוב), מככפו הפרש (שנינו לו מהרו או שקיבם כפרם ... שבת ביל הוה לknות חyi נפשו, ולהשתמש בו לברכו האישים, ושיכתו על זה "להשם הארץ ומולאה" (או בראשיתוותה "לה") בצייר שמות - ודברים אלו יוו' בראשתו ואחרותו יוו'יהם בחודר, במקומות בולטים - את הקופה יש לקבע בחדר על ידי מסמר וכדומה, ועל ידי זה החדר יכול יהוקף לה' חדר ובית של צדקה".